

ŽUPNIJSKO GLASILO

župnij

Svetega Jerneja in

**Svetega Antona
Padovanskega**

Leto XXVI, številka 595 datum 6. 2. 2022

Pričevanje ob evangeliju 5. nedelje med letom ... Odrini na globoko (Lk 5,4)

Jezusove besede **»Odrini na globoko«** so v evangeliju namenjene apostolu Petru. Apostolu, ki mu je posvečena domača župnijska cerkev, v kateri sem vrsto let ministriral, in ki me je s svojo pojavo, zaletavostjo in nerodnostjo tudi nekoliko zaznamoval. Ob Jezusovih besedah **»Odrini na globoko«** mi spomin »pobegne« v preteklost, na ene od duhovnih vaj, ki sem se jih udeležil in kot neodločen mladenič Gospoda spraševal: *Kaj želiš, da storim v življenju?*

Moj odgovor takrat ni bil tako »odziven« kot Petrov, ki je Jezusu odgovoril: **»Na tvojo besedo bom vrgel mreže,«** in stopil v čoln. Oklenil sem se *»pomola«* (beri: dekleta, ki je bilo tako kot jaz udeležena duhovnih vaj) in se ga precej časa držal, misleč, da je to *»pravi«* in moj *»zadnji«* odgovor Gospodu.

Kdorkoli se je kdaj bolj intenzivno družil in pogovarjal z Gospodom, ima najbrž izkušnjo, da se Gospodu (običajno) nikamor ne mudi, ampak vabi, trka in potrpežljivo čaka (Raz 3,20) ... no, razen ko je dregnil Juda, naj se nika ne obotavlja (Jn 13,27). Tako je Gospod čakal tudi na moj skok v vodo in plavanje k Njemu. Če sem nekoliko predrzen, upam zapisati, da sem si tudi jaz želel hoditi po vodi, pa ni bilo dovolj vere in poguma niti gotovosti, da sam zmorem.

ln spet sem pri Petru, ki je zmožil hoditi po vodi šele tedaj, ko je dovolil, da ga Jezus prime za roko. Ko sem se nehal obremenjevati s tem, kaj si mislijo in bodo rekli drugi ob mojem *»plavanju«* v globoki vodi, je bilo vse lažje.

Če se vrnem iz preteklosti v sedanji trenutek, se lahko *»pohvalim«*, da sedaj z Gospodom skupaj *»plavava«* in skupaj *»hodiva po vodi«*. Prav to zavedanje, da skupaj z Njim zmorem, je vedno znova spodbuda, da se zatekam k Njemu; da sem kakor Peter, ki nekaj stori na Njegovo besedo; da se ne bojim globin, v katere me vabi Gospod; da živim v duhu pesmi:

***»Odrini na globoko, tam so školjke,
v njih odkril boš bisere drage, ... v njih odkril boš svoj zaklad.«***

Gospod nas vabi v globine zato, ker nam pripravlja velike reči in ker nas vabi, da bi mu zaupali ... Okrepimo zaupanje Vanj in tudi mi **»odrinimo na globoko in vrzimo mreže na lov«** (Lk 5,4). *minorit p. Andrej Sotler, OFMConv*

Pon., 7. 2. Nivard	Ob 17. uri za + Ano in Ludvika Breznika
Tor., 8. 2. Hieronim Emiliani	Ob 17. uri za + Janeza Miklavca, st. Prešernov dan – državni praznik
Sre., 9. 2. Apolonija	Ob 8. uri za + Alojza Škvarča in sorodnike Ob 9.30 Rekolekcija – srečanje duhovnikov in stalnih diakonov na Muti
Čet, 10. 2. Sholastika	Ob 17. uri za + Alojzijo Fekonja
Pet., 11. 2. Lurška Mati Božja	Ob 17. uri za + Marijo Žigart in vse + Žigartove Svetovni dan bolnikov
Sob., 12. 2. Marijin spomin	Ob 17. uri za vse + na Rebernikovem
Ned., 13. 2. 6. NEDELJA MED LETOM	Ob 8. uri za + Jožeta Javornika in Marijo, roj. Reflak <i>Ob 10. uri na Sv. Antonu za + Jožeta Kovača in vse + Brunčkove</i>

V torek, 4. januarja 2022, je izšla poslanica svetega očeta Frančiška za **30. svetovni dan bolnikov**, ki ga obhajamo **11. februarja 2022**, z naslovom:

»Bodite usmiljeni, kakor je usmiljen tudi vaš Oče« (Lk 6,36).

Postaviti se poleg tistega, ki trpi, na pot ljubezni.

Več na: <https://katoliska-cerkev.si/poslanica-svetega-oceta-franciska-za-30-svetovni-dan-bolnikov2021>

Dragi bratje in sestre, priprošnji Marije, ki je zdravje bolnikov, izročam vse bolnike in njihove družine. Združeni s Kristusom, ki nosi na sebi vse bolečine sveta, naj najdejo smisel, tolažbo in zaupanje. Molim za vse zdravstvene delavce, da bi bogati v usmiljenju bolnikom skupaj s primernim zdravljenjem nudili tudi svojo bratsko bližino. Vsem iz srca podeljujem svoj apostolski blagoslov.

Rim. Sv. Janez v Lateranu, 10. decembra 2021, god Loretske Matere Božje. papež Frančišek

Pon., 14. 2. Valentin (Zdravko)	Ob 17. uri za + Ano Jakob
Tor., 15. 2. Klvdij	Ob 17. uri za + Marijo Ladinik

Sre., 16. 2. Julijana	Ob 8. uri za + Branka ter Erno in Franca Pavliča
Čet, 17. 2. Sedem us. servitov	Ob 17. uri za + Ljudmilo Pušnik
Pet., 18. 2. Frančišek Regis Clet	Ob 17. uri za + Milana Lesjaka
Sob., 19. 2. Konrad iz Piacenze	Ob 17. uri za + Janeza Pongraca
Ned., 20. 2. 7. NEDELJA MED LETOM	Ob 8. uri za + Marijo in Viktorja Loperta <i>Ob 10.uri na Sv. Antonu za + Amalijo Petrun</i>

Pričevanje ob evangeliju 5. nedelje med letom ... Blagoslov prazne mreže

Za šestdeseti rojstni dan so mi sestre karmeličanke podarile knjigo z naslovom **Moje življenje je v tvojih rokah**, ki jo je napisal karmeličan Wilfrid Stinissen. To je **knjiga o predanosti Bogu**. Pisatelj piše: **»Za nas je najpomembnejše verovati, da On piše knjigo našega življenja in da mu dovolimo, da jo piše. Ni nam potrebno razumeti vsega, kar piše.«** Ob branju knjige sem poromala k dogodkom svojega življenja in v skrivnost Božjega načrta. Nič se ni zgodilo naključno.

21. 5. 1961 sem po veri staršev in krstne botre prejela sveti krst. Stara sem bila 16 dni. Postala sem Božji otrok, otrok Luči, za večno ljubljena in obdarjena z darovi Svetega Duha. **»Sveti krst je največ, kar lahko človek v življenju prejme.«** (p. Marko I. Rupnik) To mi je bilo razodeto veliko let kasneje.

18. 5. 1969 sem prejela prvo sveto obhajilo. Z Jezusom sva se prvič objela, dotaknila ... Kako sem srečna, ko vedno znova ostajaš v meni in me hraniš. **»Kruh življenja, nebeški kruh, Ti skrivnost, v kateri je dar vse ljubezni.«** (sv. Terezija Deteta Jezusa)

30. 5. 1971 sem prejela zakrament svete birme. Nisem razumela vsega, tipala sem skrivnosti Svetega Duha, ki mi je ostal Neznanec.

Leta 1987 sem s p. Martinom prvič poromala v Assisi. Na gori La Verna smo imeli spoved. Ne v spovednici, ampak zunaj, pod krošnjami dreves, na goli zemlji, po kateri je stopal sv. Frančišek. Kakor trepetajoče listje v objemu vetra je moja duša drhtela pred vrati Očeta. *Me bo obsodil?* Na tistem svetem kraju je na strune moje duše zaigralo Božje usmiljenje. Očistilo je spomin in srce. **»Sem mislil, da sem sam, in vendar Ti si bil, mogočni moj Gospod, z menoj prav vsepovsod.«** (Lojze Grozde)

Bog se mi je razodeval po dogodkih življenja, ki so bili nosilci milosti, dokler ... Bolezen sestre Nataše je kakor uničujoč potres treščila v našo družino. Iskala sem rešitev. Metala mreže na vse strani, se trudila, a nič ujela. Mreža je ostala prazna.

Na točki nič, ob prazni mreži sem dopustila Bogu, da me sreča, takšno kot sem, krhko, ranljivo, nemočno ... **»Bog te je nosil, ko si mislil, da se opotekaš. Obdal te je s svojo ljubeznijo, ko si se čutil zapuščenega.«** (W. Stinissen) Gospod je videl moje prazne mreže in sedel v moj čoln. Nežno mi je zašepetal na srce: **»Ti si moja ljubljena hči, nad teboj imam veselje.«** Ni me obsodil niti zavnil. **»Zaslišal glas tako sem tavajoč in šel za njim čez dole in gore, sem našel te in ves trepetajoč pokleknil sem ti pred noge takrat.«** (Lojze Grozde) Izkušnja prazne mreže me je povabila v predanost Bogu: **»Aba, Očka, stori z menoj in Natašo, kar hočeš Ti.«**

Vera je izkušnja, milost in odločitev. Tam, ob praznih mrežah, sredi viharjev Natašine bolezi sem se odločila, da grem za Njim. Nisem vedela, kam naju bo vodila pot. Natašina bolezen je postala prostor približevanja Bogu. **»Mi iščemo Boga, a v resnici nam ga ni treba iskati. On je povsod.«** (W. Stinissen) On je moj pastir tudi v noči, bolezi, preizkušnji, ranjenosti, dvomu ...

»Ko hodijo po dolini joka, jo spreminjajo v kraj s studencem.« (Ps 84,7) Natašina bolezen me je pripeljala v duhovne vaje v vsakdanjem življenju. Duhovno spremljanje odpira vrata milosti in Svetemu Duhu, ki postaja moj tolažnik in zagovornik. **»Ko pogledamo na preteklost v luči Svetega Duha, ko jo pogledamo z Božjimi očmi, je na novo ustvarjena. Najsvetlejši trenutek v tej preobrazbi naše preteklosti je seveda evharistija. Ali mu dajemo priložnost, da nas ozdravi? Mu pokažemo svoje rane?«** (W. Stinissen) Sveta maša postaja moj zaklad, kraj združitve z Jezusom in občestvom vseh rajnih.

Velikokrat se ustavim v krstni kapeli domače župnijske cerkve v Polju. Zrem v mozaik p. Marka I. Rupnika, ki prikazuje priliko o izgubljenem sinu. Oče objema sina, oba skupaj imata troje oči. Ko sin doživi ljubeč objem Očeta, začjenja gledati z Božjim pogledom in ljubiti z Božjo ljubeznijo. To doživljam v duhovnem spremljanju. **»Pravo duhovno življenje se začjenja, ko smo pripravljene umreti.«** (W. Stinissen) Začenja se takrat, ko vržem mrežo na Njegovo besedo in mu zaupam, ko v veri vzdržim ob prazni mreži. Ko dopustim Bogu, da me ustvarja v vsakdanjosti na mali poti. Vsako jutro se pokrižam z blagoslovljeno vodo, ki me spominja na sveti krst. Zahvalim se Očetu in Sinu in Svetemu Duhu, ker lahko zajemam iz studencev krstne milosti. Papež Frančišek nas vabi: **»Pogosteje kličimo Svetega Duha, da bi nas uvedel na pot Jezusovih učencev. Vsak dan ga kličimo. Predlagam vam: kličimo Svetega Duha, tako nas bo Sveti Duh približal Jezusu Kristusu.«** Sveti Duh nas bo po Sinu približal Očetu in omogočil bratski odnos med nami. *Janja Ahčin*